

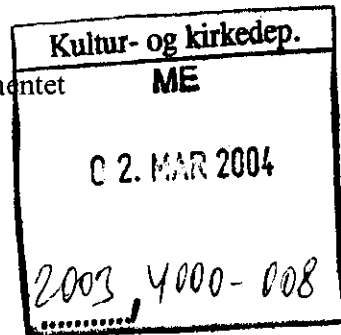

POST- OG TELETILSYNET
Norwegian Post and
Telecommunications Authority

Vår ref.:
200400711

Vår dato:
01.03.2004

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Deres ref.:
2003/04000 ME/ME3 ASK:elt

Deres dato:
27.01.04

Saksbehandler:
Langerød, Kristine
Epost:
kristine.langerod@npt.no
Interntelefon:
4767

Hørings svar - forslag til endringer i kringkastingsloven

Post- og teletilsynet (PT) viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsbrev 27. januar 2004.

PT har ingen bemerkninger til forslaget til reviderte sanksjonsregler og heller ikke til forslaget om forbud mot salgsmot fremmende omtale/fremvisning av produkter og/eller tjenester i kringkastingsprogram.

Forslaget til forbudet mot videresending av ulovlige og skadelige programmer er foreslått utvidet fra å bare gjelde videresending i kabelnett til også å omfatte videresending i andre kringkastingsnett. I tillegg er det fremmet forslag om et forbud mot salg, utleie eller markedsføring av innretninger og tjenester som har til formål å gi tilgang til fjernsynskanaler som anses som forbudt.

Ad forslaget til forbud mot videresending

Videresending av kringkastingsprogrammer er en elektronisk kommunikasjonstjeneste i følge lov av 4. juli 2003 nummer 83 om elektronisk kommunikasjon, ekomloven¹. Det er ikke anledning til å gi individuelle tillatelser i henhold denne loven².

Ekomloven bygger på EUs direktivpakke om et felles regulatorisk rammeverk for elektroniske kommunikasjonsnettverk- og tjenester (direktivpakken). Norge vil i løpet av sommeren 2004 implementere dette regelverket. Direktivpakken har til formål å harmonisere reglene for elektronisk kommunikasjon og legger forpliktelser på de enkelte medlemsstatene til å gjennomføre dette i intern rett.

Adgangen til å regulere elektroniske kommunikasjonstjenester er knyttet opp mot autorisering av tjenestetilbydere.

Autorisasjon av tjenestetilbydere skal i følge autorisasjonsdirektivet artikkel 3 (2) skje ved generelle tillatelser. De begrensningene som kan settes for tilbydere av elektroniske

¹ Ekomloven § 1-5 nummer 4. Elektronisk kommunikasjonstjeneste: tjeneste som helt eller i det vesentlige omfatter formidling av elektronisk kommunikasjon og som normalt ytes mot vederlag. I direktiv 2002/21/EC (rammedirektivet) artikkel 2 (c) er dette tydeliggjort ytterligere ved at transmisjon av kringkasting er nevnt eksplisitt som omfattet av definisjonen av elektronisk kommunikasjonstjeneste.

² Særregler gjelder for tillatelser til å ta i bruk begrensede ressurser som frekvenser eller numre, se ekomloven kapittel 6 og kapittel 7.

kommunikasjonstjenester, herunder videresendere av kringkastingssignaler, er uttømmende regulert i autorisasjonsdirektivets vedlegg, del A. Det følger av punkt 9 i vedlegget at det kan settes vilkår vedrørende transmisjon av ulovlig innhold. For forbud mot transmisjon (videresending) av kringkastingssignaler vises det til reglene som allerede er gitt i TV-direktivet³.

Utgangspunktet i TV-direktivet er at medlemsstatene har en plikt til å sørge for fri bevegelse av kringkastingssignaler på tvers av landegrensene.⁴

Hjemmel til å hindre videresending av kringkastingsprogrammer er gitt i TV-direktivets artikkel 2a (2).

Slik PT forstår dette direktivet, er adgangen til å hindre videresending av kringkastingssendinger begrenset til å gjelde de tilfellene der man står overfor innhold som strider mot artikkel 22 (1), artikkel 22 (2) og/eller artikkel 22a i TV-direktivet⁵. Videre er det et vilkår for å nekte videresending at overtredelse av disse bestemmelsene fra en kringkaster i et annet EØS-land skjer på en måte som er åpenbar, alvorlig og viktig. I tillegg må de øvrige prosedyrekravene som følger av artikkel 2a (2) være oppfylt før et forbud mot videresending kan settes i kraft. Hjemmelen til å forby videresending av kringkastingssendinger som følger av direktivets artikkel 2a (2) gjelder for øvrig bare *midlertidig* stans av videresending.⁶

For PT fremstår det som tvilsomt at det er adgang til å sette slike begrensninger på videresending som det er foreslått i utkastet for de aktørene som omfattes av EØS-lovgivningen.

Ad forslaget til forbudet mot salg, utleie eller markedsføring av innretninger eller tjenester som kan gi tilgang til fjernsynskanaler som omfattes av det foreslåtte forbudet mot videresending

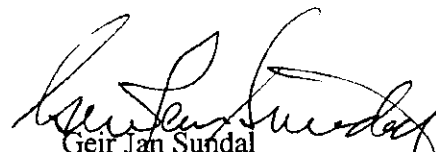
PT vil peke på at de innretninger og tjenester som benyttes til å videresende programmateriale som oppfattes som ulovlig i henhold til kringkastingstloven § 4-5 første ledd ikke er vesensforskjellige fra de innretninger og tjenester som benyttes til å videresende lovlige kringkastingssignaler. Forslaget synes derfor å fremstå som for vidt i forhold til den ønskede måloppnåelsen.

PT har for øvrig ingen kommentarer til høringen.

Med hilsen

Willy Jensen

Geir Jan Sundal

³ 89/552/EEC

⁴ Se TV-direktivet artikkel 2a (1) jf. direktivets fortale avsnitt 19

⁵ Artikkel 22 (1) pålegger medlemsstatene plikt til å sørge for at kringkaster under deres jurisdiksjon ikke kringkaster program som alvorlig kan svekke mindreåriges fysiske, mentale eller moralske utvikling – spesielt programmer som involverer pornografi eller umotivert vold. I artikkel 22 (2) utvides dette til også å omfatte andre programmer som det er sannsynlig at kan svekke mindreåriges fysiske, mentale eller moralske utvikling med mindre dette kan omgås ved at programmene sendes på et tidspunkt da mindreårige normalt ikke vil se eller høre dem eller det kan forhindres ved benyttelse av et teknisk tiltak. Artikkel 22a legger et prinsipp om at medlemsstatene plikter å hindre at kringkastingssendinger inneholder oppfordring til hat ut fra rase, kjønn, religion eller nasjonalitet.

⁶ Begrenset til to måneder fra notifikasjonen av Kommisjonen med mindre Kommisjonen finner at tiltaket er i samsvar med EØS-retten.